

УДК 342.72

DOI: <https://doi.org/10.32631/v.2021.3.15>

Владислав Іванович Теремецький,

*доктор юридичних наук, професор,
Західноукраїнський національний університет,
кафедра цивільного права і процесу (професор);*

 <https://orcid.org/0000-0002-2667-5167>,
e-mail: vladvokat333@ukr.net;

Катерина Дмитрівна Куценко,

*Національний науковий центр
«Інститут судових експертиз ім. Засл. проф. М. С. Бокаріуса»
Міністерства юстиції України (аспірант);*

 <https://orcid.org/0000-0002-3971-8015>,
e-mail: kucenkoe0@gmail.com

ПРАВОВИЙ СТАТУС АПАРАТУ СУДУ

Розглянуто проблеми правового статусу апарату суду. Проаналізовано наукові праці, автори яких вивчали особливості правового статусу апарату суду. Сформульовано авторське визначення правового статусу апарату суду. Установлено, що особливі функції, завдання, штатна структура, специфіка призначення та звільнення з посади й умови дисциплінарної відповідальності є складовими елементами правового статусу апарату суду. Розглянуто окремі елементи його правового статусу. Запропоновано внести зміни до чинного законодавства щодо вдосконалення правового статусу апарату суду.

Ключові слова: правовий статус, апарат суду, структура, штат, керівник, типове положення.

Оригінальна стаття

Постановка проблеми

Виконання функцій судів зі здійснення правосуддя у цивільних, адміністративних та інших категоріях справ потребує належного організаційного, технічного й інформаційного забезпечення їх діяльності. Здійснення вказаних функцій покладено на апарат суду та Державну судову адміністрацію України (далі – ДСА). Належне правове регулювання діяльності працівників апарату суду є запорукою забезпечення ефективної роботи суддів зі здійснення правосуддя. Саме тому дослідження правового статусу апарату суду є актуальним.

Стан дослідження проблеми

Проблему правового статусу апарату суду частково висвітлено у працях українських правознавців. Так, А. М. Макаровець визначив

та охарактеризував основні нормативно-правові акти, які регулюють діяльність апарату суду [1, с. 56–62]. Крім того, вчений запропонував власне доктринальне визначення адміністративно-правового статусу апарату суду. П. Ю. Шпенова вивчала специфіку правового статусу працівників апарату суду [2, с. 59–64]. Дослідниця звертає увагу на загальні та спеціальні завдання, які виконують такі працівники. А. В. Шевченко досліджував особливості діяльності та правового статусу працівників апарату суду [3, с. 198–202]. М. В. Вишневецький запропонував принципи адміністративно-правового регулювання діяльності апарату суду в Україні [4, с. 182–187]. Визначення цих принципів допомогло дослідженню проблем правового статусу працівників апарату місцевого суду. М. А. Бояринцева розкрила особливості правового статусу працівників апаратів місцевих адміністративних судів [5, с. 86–92]. Працю дослідниці присвячено проблемам, які є предметом цієї статті, але лише щодо працівників адміністративних судів. Загалом праці названих науковців дали змогу отримати уявлення щодо ступеня дослідженості теоретичних проблем правового статусу апаратів судів в українській правовій науці. Також автори цієї публікації використали практичні поради, що містяться у науково-практичному коментарі Закону України «Про судоустрій і статус суддів» [6]. Як відомо, окремі проблеми функціонування апарату суду в Україні виникають у зв'язку із запровадженням урядом обмежувальних протиепідемічних заходів, пов'язаних із поширенням гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2. У цьому контексті пізнавальною є праця В. І. Теремецького у співавторстві з іншими науковцями, присвячена проблематиці забезпечення доступу до правосуддя та правової допомоги незахищених верств населення в умовах пандемії COVID-19 [7].

Мета і завдання дослідження

Метою статті є розроблення теоретичного визначення та елементів правового статусу апарату суду. *Завдання* статті полягає у формулюванні пропозицій щодо внесення змін до чинного законодавства, яке регулює роботу апаратів судів.

Наукова новизна дослідження

Наукову новизну зумовляють пропозиції щодо внесення змін до чинного законодавства, яке регулює правовий статус апарату суду.

Виклад основного матеріалу

Доктринальні визначення апарату суду відображено у працях багатьох науковців. А. М. Макаровець зазначає, що адміністративно-правовий статус апарату суду визначає його роль і місце в системі правовідносин і взаємозв'язок з іншими учасниками правовідносин, а також закріплює його завдання та функції, компетенцію, повноваження та

юридичну відповідальність [1, с. 60]. П. Ю. Шпенюва звертає увагу на те, що апарат суду виконує загальні та спеціальні завдання. Загальні завдання полягають в організаційному забезпеченні роботи суду, а спеціальні передбачають забезпечення належних умов для справедливих відправлення правосуддя та винесення суддями своєчасних, чітких і добре обґрунтованих рішень у справах, які є зрозумілими і для учасників справ, і для широкого загалу [2, с. 62]. В. І. Теремецький наголошує, що апарат суду не лише допомагає суддям у здійсненні правосуддя, але і забезпечує взаємодію із громадськістю, здійснюючи прийом та видачу процесуальних документів [6, с. 730].

На підставі зазначених тверджень можна визначити правовий статус апарату суду як установлений нормами права перелік прав, обов'язків і повноважень апарату суду, обумовлений поклададеними на нього завданнями з організаційного забезпечення роботи суду та відправлення правосуддя.

При цьому не варто ототожнювати правовий статус апарату суду та правовий статус його працівників. А. В. Шевченко визначає правовий статус працівника апарату суду як сукупність установлених законодавчими нормами функцій, повноважень, прав, обов'язків, правових обмежень та етичних стандартів у сукупності з підставами, порядком виникнення їх службової правосуб'єктності та юридичної відповідальності в аналізованій сфері [3, с. 202]. Зазначене визначення відображає основні елементи правового статусу працівника апарату місцевого суду. Ключові відмінності між правовим статусом апарату місцевого суду взагалі та окремого працівника такого апарату полягають у такому:

- повноваження всього апарату місцевого суду є більш широкими, ніж повноваження його окремих працівників;
- правові обмеження застосовуються лише до окремих працівників, а не до відділів або управлінь юридичних осіб;
- працівники апарату суду можуть бути притягнуті до юридичної відповідальності за порушення своїх трудових обов'язків. водночас до всього апарату суду не можна застосувати санкції.

Ці відмінності надають можливість відрізнити правовий статус усього апарату суду та правовий статус його окремих працівників.

Правовий статус апарату суду визначається законодавчими і підзаконними актами України. Відповідно до ст. 155 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» організаційне забезпечення роботи суду покладено на його апарат, який очолює керівник. Структура і штатна чисельність апаратів місцевих судів затверджується територіальним управлінням ДСА¹. Отже, загальні засади правового статусу апарату суду встановлено у названому Законі України.

¹ Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України.

Основні функції апарату суду, його структуру і правовий статус керівника закріплено у Типовому положенні про апарат суду (далі – Типове положення). Серед функцій працівників апарату суду, зазначених у п. 8 Типового положення, варто назвати забезпечення фіксування судового засідання, підготовку та надсилання адресатам процесуальних документів, забезпечення ведення діловодства в суді, комплектування архіву документів, складення статистичної звітності, створення належних умов для діяльності Служби судової охорони, забезпечення взаємодії із громадськістю, засобами масової інформації тощо¹. Крім перелічених функцій, апарат суду виконує і інші завдання з організаційного, інформаційно-довідкового й технічного забезпечення роботи суду.

Напрями роботи апарату суду розкрито в Інструкції з діловодства в місцевих та апеляційних судах України. Такими є: приймання та реєстрація документів, проходження процесуальних документів у суді, фіксування судового процесу технічними засобами, приймання, облік і зберігання речових доказів, надсилання судових викликів і повідомлень, оформлення судових справ, надання судової справи для ознайомлення або направлення за межі суду, засвідчення та видача копій судових рішень тощо². Указані напрями роботи обумовлюють своєрідність функцій, покладених на апарати судів. Отже, першим елементом правового статусу апарату суду є специфічні функції, покладені на його працівників.

М. В. Вишневський визначає принципи діяльності апарату суду. Серед них дослідник називає верховенство права, професіоналізм, персональну відповідальність, ефективну скоординовану діяльність, підзвітність громадянам України, свободу від будь-якого політичного впливу, відповідність стандартам та передовим практикам Європейського Союзу і забезпечення гідних умов праці працівникам апарату суду [4, с. 185]. Зазначені теоретичні розробки дають змогу встановити основні принципи діяльності працівників апарату місцевого суду.

Відповідно до ч. 6 ст. 155 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» правовий статус працівників апарату суду визначається

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19> (дата звернення: 01.09.2021).

¹ Про затвердження Типового положення про апарат суду : Наказ Держ. судової адміністрації України від 08.02.2019 № 131 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0131750-19> (дата звернення: 01.09.2021).

² Про затвердження Інструкції з діловодства в місцевих та апеляційних судах України : Наказ Держ. судової адміністрації України від 20.08.2019 № 814 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0814750-19> (дата звернення: 01.09.2021).

Законом України «Про державну службу» з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом¹. Згідно зі ст. 4 Закону України «Про державну службу» принципами державної служби є верховенство права, законність, професіоналізм, патріотизм, добросовісність, ефективність, політична неупередженість, прозорість, стабільність та забезпечення рівного доступу до державної служби². Отже, поєднуючи пропозиції науковців та норми законодавчих актів, вважаємо за можливе назвати такі принципи діяльності апарату суду, як законність, верховенство права, професіоналізм, ефективність, політична неупередженість, прозорість, підзвітність громадянам України, забезпечення гідних умов праці, координованість діяльності та персональна відповідальність. Перелічені принципи роботи є другим елементом правового статусу апарату суду.

Кожен працівник апарату суду має певну посадову інструкцію, відповідно до якої виконує покладені на нього обов'язки. Державна судова адміністрація України затвердила типові посадові інструкції керівника апарату місцевого суду, секретаря судового засідання, старшого судового розпорядника, консультанта, діловода, оператора комп'ютерного набору, друкарки, завідуючого архівом і бібліотекаря місцевого загального суду³. У названих посадових інструкціях уточнюються вимоги до претендентів на працевлаштування в апараті суду, завдання та обов'язки, права й особливості відповідальності.

Особливості призначення працівників апарату суду на посади встановлено у п. 12 Типового положення. Добір працівників апарату суду здійснюється на конкурсній основі і в порядку переведення державних службовців відповідно до законодавства про державну службу. Правом призначення на посаду та звільнення працівників апарату суду наділено керівника апарату суду⁴. Отже, третім елементом правового статусу апарату суду є здійснення добору його працівників на конкурсній основі.

¹ Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19> (дата звернення: 01.09.2021).

² Про державну службу : Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19> (дата звернення: 01.09.2021).

³ Про затвердження Типових посадових інструкцій працівників апарату місцевого загального суду : наказ Держ. судової адміністрації від 20.07.2005 № 86 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0086750-05> (дата звернення: 01.09.2021).

⁴ Про затвердження Типового положення про апарат суду : Наказ Держ. судової адміністрації України від 08.02.2019 № 131 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0131750-19> (дата звернення: 01.09.2021).

Для ефективної організації роботи працівників апарат суду має певну структуру. Відповідно до частин 7 і 8 ст. 155 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» в апараті суду можуть створюватися управління, відділи і сектори. Обов'язковим підрозділом апарату суду має бути канцелярія, яка забезпечує прийом громадян, підготовку і видачу процесуальних документів. При цьому структура і штатна чисельність апаратів місцевих судів затверджуються відповідним територіальним управлінням ДСА за погодженням із Вищою радою правосуддя¹. Відповідно до п. 14 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» цей орган влади затверджує типові положення про апарат суду². Отже, структура і штатна чисельність апаратів місцевих судів у різних областях України може відрізнятися.

Наприклад, у апараті Вінницького окружного адміністративного суду створено відділи забезпечення діяльності голови суду та його заступника, організації судового процесу, служби судових розпорядників, документального забезпечення, планово-фінансової діяльності, бухгалтерського та господарського обліку, а також відділ аналітично-правової роботи³. Звичайно, в інших судах можуть бути створені інші відділи. Отже, наступною особливістю правового статусу апарату суду є здійснення своїх повноважень відповідно до затвердженої структури.

Окрім дослідники, які вивчали проблеми доступу до правосуддя в умовах запровадження карантинних заходів у зв'язку з поширенням гострої респіраторної хвороби COVID-19, звертають увагу на особливості роботи апарату суду за сучасних умов [7, с. 8]. Дійсно, необхідність дотримання карантинних заходів суттєво ускладнює взаємодію з особами, які звертаються до суду. Варто враховувати емоційний стан людини, яка не може потрапити до будівлі суду для вирішення певного питання, а вимушена очікувати працівника суду на вході у його приміщення.

Законодавчі та підзаконні акти регулюють особливості призначення і звільнення керівника апарату суду. Ця посадова особа виконує ключову роль в організації роботи апарату суду. Зокрема, відповідно

¹ Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19> (дата звернення: 01.09.2021).

² Про Вищу раду правосуддя : Закон України від 21.12.2016 № 1798-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-19> (дата звернення: 01.09.2021).

³ Структура апарату суду // Вінницький окружний адміністративний суд : офіц. сайт. URL: <http://voas.gov.ua/about/struktura-apatatu-sudu/> (дата звернення: 01.09.2021).

до ч. 4 ст. 155 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» керівник апарату місцевого суду призначається на посаду і звільняється з посади начальником відповідного територіального управління ДСА, при цьому таке призначення або звільнення необхідно погоджувати із головою відповідного суду. Аналогічний порядок встановлено і для заступника керівника апарату місцевого суду¹. Отже, начальник територіального управління ДСА здійснює взаємодію із керівником апарату місцевого суду під час ухвалення рішення про призначення керівника апарату місцевого суду.

Вимоги до претендентів на посади керівника і заступника керівника апарату суду встановлено у Типовому положенні. Згідно з п. 10 Типового положення керівником апарату суду може призначатися особа із вищою освітою з освітнім ступенем магістра або спеціаліста. Кандидат повинен мати досвід роботи на посадах державної служби категорій «Б» або «В» або досвід служби в органах місцевого самоврядування, або досвід роботи на керівних посадах підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності не менше одного року. Обов'язковою умовою для призначення на посаду є вільне володіння державною мовою². Звернемо увагу на те, що ця норма не передбачає такої обов'язкової вимоги до керівника апарату суду, як стаж роботи штатним працівником апарату місцевого суду. Запровадження такої вимоги здається абсолютно об'єктивним і логічним.

Посадові обов'язки керівника апарату суду встановлено законодавчими та підзаконними актами України. Зокрема, відповідно до ч. 3 ст. 155 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» керівник апарату суду відповідає за організаційне забезпечення роботи суду та функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи³. Обов'язки керівника апарату суду зі здійснення відповідних завдань деталізовано у Типовому положенні. Наприклад, у п. 14 Типового положення закріплено такі обов'язки керівника апарату суду, як забезпечення підготовки планів роботи суду, організаційне забезпечення ведення судової статистики, здійснення контролю за дотриманням виконавської і службової дисципліни працівниками апарату

¹ Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19> (дата звернення: 01.09.2021).

² Про затвердження Типового положення про апарат суду : Наказ Держ. судової адміністрації України від 08.02.2019 № 131 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0131750-19> (дата звернення: 01.09.2021).

³ Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19> (дата звернення: 01.09.2021).

суду, заохочення та накладення на них дисциплінарних стягнень та інші повноваження¹. Відповідно до Типової інструкції керівника апарату місцевого суду ця посадова особа вживає заходів для забезпечення належної діяльності суду, здійснює організаційне забезпечення ведення судової статистики, діловодства в суді, обліку та зберігання судових справ та виконує інші обов'язки². Зазначені повноваження дають змогу здійснювати керівництво підлеглими працівниками апарату суду. Вважаємо, що обов'язковим завданням керівника апарату суду має бути контроль за дотриманням працівниками етичних вимог під час спілкування із громадянами.

Законодавство встановлює особливі умови щодо звільнення керівника апарату суду. Наприклад, відповідно до ч. 3 ст. 155 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» збори суддів відповідного суду мають право висловити недовіру керівнику апарату відповідного суду, що має наслідком його звільнення³. У п. 17 Типового положення встановлено, що керівник апарату суду є підзвітним зборам суддів відповідного суду⁴. При цьому, як уже зазначалося вище, керівник апарату суду звільняється з посади начальником територіального управління ДСА. Право застосовувати дисциплінарні стягнення або заохочення до керівника апарату місцевого суду також надано вказаній посадовій особі відповідно до п. 11 Типового положення⁵. Але норми законодавства або підзаконних актів не встановлюють можливості та порядку звернення зборів суддів певного суду до голови суду та до начальника територіального управління ДСА стосовно вирішення питання про звільнення керівника апарату місцевого суду. Відповідну норму варто було б закріпити у Типовому

¹ Про затвердження Типового положення про апарат суду : Наказ Держ. судової адміністрації України від 08.02.2019 № 131 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0131750-19> (дата звернення: 01.09.2021).

² Про затвердження типових посадових інструкцій керівника апарату апеляційного суду, керівника апарату місцевого суду : Наказ Держ. судової адміністрації України від 13.01.2021 № 9 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0009750-21> (дата звернення: 01.09.2021).

³ Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19> (дата звернення: 01.09.2021).

⁴ Про затвердження Типового положення про апарат суду : Наказ Держ. судової адміністрації України від 08.02.2019 № 131 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0131750-19> (дата звернення: 01.09.2021).

⁵ Там само.

положенні. Отже, існує особливий правовий статус керівника апарату місцевого суду, який полягає у спеціальному порядку призначення на посаду і звільнення з неї та специфічному переліку посадових обов'язків.

Окремі науковці вказують на необхідність внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів». Зокрема, М. А. Бояринцева пропонує закріпити у цьому законі особливості правового статусу працівників апарату місцевих адміністративних судів [5, с. 92]. Але з такою пропозицією важко погодитися, оскільки у законодавчому акті мають установлюватися загальні принципи діяльності апарату судів України. Певні особливості правового статусу апаратів судів різних юрисдикцій можна встановити у Типовому положенні про апарат суду, але не в Законі України.

Висновки

Правовий статус апарату суду – це встановлений нормами права перелік прав, обов'язків і повноважень апарату суду, обумовлений покладеними на нього завданнями з організаційного забезпечення роботи суду та відправлення правосуддя. Правовий статус апарату суду характеризується такими елементами:

- виконання функцій працівниками апарату суду з організаційного, технічного та інформаційного забезпечення роботи суду;
- здійснення апаратом суду своєї діяльності відповідно до принципів законності, верховенства права, професіоналізму, ефективності, політичної неупередженості, прозорості тощо;
- здійснення добору на роботу працівників апарату суду на конкурсній основі;
- виконання обов'язків апаратом суду відповідно до встановленої структури та штатного розпису;
- наявність особливого правового статусу керівника апарату місцевого суду, який полягає у спеціальному порядку призначення та звільнення з посади та специфічному переліку посадових обов'язків.

З метою вдосконалення правового регулювання статусу апарату судів пропонуємо внести такі зміни до чинного законодавства:

1) закріпити у ст. 155 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» основні функції працівників апарату суду, передбачені у Типовому положенні про апарат суду;

2) розробити окремі розділи Типового положення про апарат суду, які б передбачали особливості матеріальної і дисциплінарної відповідальності, правового регулювання часу відпочинку і робочого часу працівників апарату суду, заохочення за сумлінне виконання покладених обов'язків;

3) запровадити таку обов'язкову вимогу до керівника апарату суду, як стаж роботи штатним працівником апарату місцевого суду

не менше року; зазначену норму слід передбачити у Типовому положенні про апарат суду;

4) закріпити у Типовому положенні про апарат суду завдання керівника апарату суду зі здійснення контролю за дотриманням працівниками етичних вимог під час спілкування із громадянами;

5) установити у Типовому положенні про апарат суду окрему норму, яка регулюватиме можливість звернення зборів суддів певного суду до начальника територіального управління ДСА з питань відставки керівника апарату місцевого суду в разі висловлення йому недовіри.

Перспективи подальших досліджень можуть бути пов'язані з розробленням пропозицій про внесення змін до законодавства України, яке регулює правовий статус та основні засади діяльності працівників апаратів судів загальної юрисдикції.

Список бібліографічних посилань: 1. Макаровець А. М. Правові засади діяльності апарату суду та місце серед них адміністративно-правового регулювання. *Право і Безпека*. 2017. № 4. С. 56–62. 2. Шпенова П. Ю. Правовий статус працівників апарату суду. *Юрист України*. 2015. № 3–4 (32–33). С. 59–64. 3. Шевченко А. В. Правовий статус працівників апарату суду. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2019. Вип. 4 (29), т. 2. С. 198–202. 4. Вишневецький М. В. Принципи адміністративно-правового регулювання діяльності апарату суду в Україні. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2018. № 1 (22). С. 182–187. 5. Бояринцева М. А. Правовий статус працівників апарату адміністративних судів. *Право і суспільство*. 2019. № 1, ч. 2. С. 86–92. 6. Закон України «Про судоустрій і статус суддів». Науково-практичний коментар. Станом на 20 травня 2020 р. / за заг. ред. В. І. Теремецького. Київ : Професіонал, 2020. 791 с. 7. Teremetskyi V., Duliba Ye., Drozdova O., Zhukovska L., Sivash O., Dziuba Yu. Access to Justice and Legal Aid for Vulnerable Groups: New Challenges Caused by the Covid-19 Pandemic. *Journal of Legal, Ethical and Regulatory Issues*. 2021. Vol. 24, Spec. Iss. 1. P. 1–11.

Надійшла до редколегії 06.09.2021

Teremetskyi V. I., Kutsenko K. D. Legal Status of the Court Administration

The problems of the legal status of the court administration have been studied. The authors have accomplished analysis of scientific works, the authors of which studied specific features of the legal status of the court administration. It has been stated that the legal status of the court administration is determined by legislative acts and bylaws of Ukraine. The authors have suggested own definition of the legal status of the court administration. The legal status of the court administration is a list of rights, responsibilities and powers of the court administration established by law norms, which is determined by the tasks assigned to the organizational provision of the court and the administration of justice.

Some elements of the legal status of the court administration have been studied. It has been established that special functions, tasks, staff structure, specifics of appointment and dismissal, conditions of disciplinary liability are integral elements of the legal status of the court administration. It has been emphasized that the employees of the court administration perform the functions of organizational, technical and information provision of the court.

It has been proved that the legal status of the court administration is characterized by the following elements: performance of functions by the employees of the court administration on organizational, technical and information provision of the court; implementation of the court administration's activity in accordance with the principles of legality, rule of law, professionalism, efficiency, political impartiality, transparency and others; selection of employees of the court administration on a competitive basis; performance of duties by the court administration in accordance with the established structure and staffing; the presence of a special legal status of the head of the local court administration, which consists in a special procedure for appointment and dismissal, a specific list of responsibilities.

Specific amendments to the current legislation on improving the legal status of the court administration have been offered.

Key words: legal status, court administration, structure, staff, a manager, standard statute.

